

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

październik 2012

88

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Warszawa 14.06.1987) „Kościół cały jest misyjny”. Cały i wszędzie! Wy wszyscy, którzy nie podejmujecie posługi na terenach misyjnych - nie zapominajcie, że nasza własna, polska Ojczyzna wciąż potrzebuje nowej ewangelizacji. Podobnie jak cała chrześcijańska Europa. Po setkach lat - i tysiącletniach - wciąż na nowo! Cała Europa stała się kontynentem nowego wielkiego wyzwania dla Ewangelii. I Polska też”.

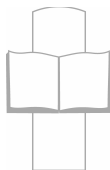
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

NOWA EWANGELIZACJA W „ROKU WIARY”

PROWADZĄCY: 11 października, w 50-lecie rozpoczęcia Soboru Watykańskiego II, Ojciec Święty Benedykt XVI otwiera Rok Wiary. W Krakowie to wydarzenie zbiega się z dziełem ewangelizacji miasta. „Nie możemy się zgodzić, aby sól zwietrzała, a światło było trzymane pod korcem” (*Porta Fidei* 3). Wiara w Chrystusa dociera do nas dzięki ewangelizacji, a rozwija się przez ewangelizowanie, przez dzielenie się swą wiarą. Dlatego wszyscy potrzebujemy nowej ewangelizacji, ale potrzebujemy też osobistego zaangażowania się w ewangelizowanie. Wsłuchani w słowa bł. Jana Pawła II módlmy się o żywą wiarę dla wszystkich ochrzczonych. Matce Bożej polecajmy zwłaszcza tych, którzy nie potrafią ucieszyć się, kierować w życiu ani czerpać siły z sakramentów, które otrzymali. Prośmy też o „wyobraźnię serca”, by każdy z nas odkrył, w jaki sposób może wspomóc dzieło nowej ewangelizacji.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Duchu Święty, Stworzycielu, ożywiaj moją modlitwę lub Zawitaj, Królowo, Różańca świętego*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów: „Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: Abba, Ojcze! A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej. Wprawdzie ongiś, nie znając Boga, służyliście bogom, którzy w rzeczywistości nie istnieją. Teraz jednak, gdyście Boga poznali i, co więcej, Bóg was poznał, jakże możecie powracać do tych bezsilnych i nędznych żywiołów, pod których niewolę znowu chcecie się poddać? [...] Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli” (Ga 4, 6-9; 5, 1).

PROWADZĄCY: Przez chrzest zostaliśmy wyzwoleni z grzechu, by żyć dla Chrystusa. Już poznaliśmy Boga, już jesteśmy synami Bożymi. Czy to widać w naszym życiu, postępowaniu? Czy jest w nas nie tylko zachowanie przykazań, ale też radość, pokój i zapał, wdzięczność, płynące ze świadomości tak wielkiego obdarowania? Bł. Jan Paweł II w 1991 roku pokazywał Polsce, że znajduje się na rozstaju dwóch wolności. Także dziś przed Polską i przed każdym otwierają się te dwie drogi. Czy jesteśmy gotowi iść drogą Chrystusa, czy też pozwalamy się zepchnąć na drogę wolności od Chrystusa? Czy nie potrzebujemy nowej ewangelizacji, by w pełni żyć jako Boży syn, Boża córka?

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy świętej (Olsztyn, 6 czerwca 1991 – *nagranie*): „To jest perspektywa naszych czasów. Pomiędzy wolnością, do której Chrystus nas wyzwolił i stale wyzwala, a odejściem od Chrystusa w imię tak często bardzo głośno propagowanej wolności. Wolność, do której Chrystus nas wyzwolił, to jedna droga. Druga droga to wolność od Chrystusa. Bo często się tutaj stosuje takie słowa pozorne, mówi się: "klerykalizm", "antyklerykalizm", a na dnie chodzi o to jedno: wolność, do której Chrystus nas wyzwolił, czy też wolność od Chrystusa? To są te dwie drogi, którymi idzie i pójdzie na pewno Europa. Europa ma szczególne związki z Chrystusem, tu się zaczęła ewangelizacja, ale tu także zrodziły się i stale się rodzą różne postaci odchodzenia od Chrystusa, programy odchodzenia od Chrystusa. I przed nami również otwiera się ta dwoistość, ten rozstaj. Wolność, do której Chrystus nas wyzwala, wolność przez prawdę. Prawda was wyzwala. Albo też wolność od Chrystusa. - Droga Ewangelii i Eucharystii. Niech nigdy nie zabraknie jednej i drugiej w życiu Ludu Bożego [...]. Niech nigdy nie zabraknie Ewangelii i Eucharystii.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy świętej (Warszawa 9 czerwca 1991 – *nagranie*): „Z biegiem czasu, zwłaszcza w tak zwanych czasach nowożytnych, Chrystus jako sprawca ducha europejskiego, jako sprawca tej wolności, która w Nim ma swój zbawczy korzeń, został wzięty w nawias i zaczęła się tworzyć inna mentalność europejska, mentalność, którą krótko można wyrazić w takim zdaniu: "Myślimy tak, żyjemy tak, jakby Bóg nie istniał". Oczywiście, skoro Chrystus został wzięty w nawias, a może nawet postawiony poza nawiasem, to przestał też istnieć Bóg. Bóg jako Stwórca może być daleki: Stwórca, ale bez prawa do interwencji w życie człowieka, dzieje człowieka. Żyjmy tak, jakby Bóg nie istniał. To jest też część ducha europejskiego. Część europejskiej nowożytnej tradycji. My bardzo głęboko musimy się zastanowić nad wielorakim znaczeniem europejskości. Sobór Watykański II zdawał sobie sprawę z tego innego ducha Europy. Nie tylko Europy, ale ten duch tu ma swoją kolebkę, na naszym kontynencie, tu ma także swoje szczyty tragiczne, które pamiętamy [...] Dlatego też wciąż mówimy o potrzebie nowej ewangelizacji. Po Soborze Watykańskim II zrodziła się ta świadomość i ta potrzeba nowej ewangelizacji starego przecież kontynentu, starych przecież społeczeństw, chrześcijańskich społeczeństw. Jednak nowa ewangelizacja”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: Z homilii podczas (*nagranie* – cd.): „Jeszcze raz przypominam: plac Zwycięstwa, rok 1979, to wołanie młodego jeszcze wtedy papieża, które dziś chcę

powtórzyć [...] "Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi!" Tej ziemi, tej polskiej ziemi, tej europejskiej ziemi, tej całej ziemi! "Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi!" Nie przestaję ufać Duchowi Świętemu. "Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, sam go dokona". Wierzę i ufam: sam go dokona. Wy nie przeszkadzajcie Mu, współpracujcie z Nim, bo jesteśmy wszyscy powołani, aby stawać się współpracownikami Boga".

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: Z aktu zawierzenia młodzieży Matce Bożej (Częstochowa 15 sierpnia 1991 – *nagranie*): „Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko...” [...] Naucz nas być obecnymi w Kościele i życiu społecznym. Naucz nas brać odpowiedzialność za losy świata i naszych ziemskich ojczyzn. Matko Mądrości, naucz nas tworzenia takiej kultury i cywilizacji, która opierając się na prawach Bożych, służyłaby człowiekowi. Naucz nas ducha pojednania i przebaczenia. Spraw, byśmy nie uciekali przed nowymi zadaniami. Cała współczesna rzeczywistość czeka na swoją pełną ewangelizację. Pragniemy żyć - każdy na swój sposób, będąc misjonarzami tego dzieła - wspólnie z Chrystusem uświęcać i przemieniać ten świat. Do Syna swego nas prowadź, z Nim nas pojednaj, Jemu nas polecaj. Jemu nas oddawaj... Amen”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń, np. *Święta Maryjo, Królowo, Matko codziennych spraw* albo *O Pani, ufność nasza*.

PROWADZĄCY: „Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego”. Rozważajmy tajemnicę Zesłania Ducha Świętego, tajemnicę Jego działania w sercu każdego ochrzczonego i prosimy Go przez wstawiennictwo Maryi, by w Roku Wiary „obudził” i spotęgował życie duchowe wszystkich chrześcijan. Prośmy szczególnie, by On sam poprowadził dzieło ewangelizacji.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Przyjdź, Duchu Święty ja pragnę* lub *Duchu Święty, wołam, przyjdź*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Jedność jest siłą świadectwa. Ewangelizacja potrzebuje naszej jedności. Jedność wymaga pojednania. A do pojednania koniecznie potrzebujemy łaski, bo ono przerasta nasze siły. Ojciec Święty był Apostołem Pojednania nie tylko poprzez nauczanie, ale nade wszystko poprzez swą żarliwą modlitwę. Módlmy się wraz z nim do Ducha Świętego o pojednanie, o wiarę, o życie w prawdzie.

LEKTOR: Z przemówienia powitalnego na Błoniach (Kraków 10 czerwca 1987 – *nagranie*): „W związku z tym ważnym wydarzeniem, mogę raz jeszcze spełnić to pragnienie, które stale jest obecne w moim sercu, a mówią o tym również słowa apostoła Pawła, wybrane jako czytanie liturgiczne na dzisiejsze spotkanie: "Gorąco... pragnę was zobaczyć, aby wam użyczyć nieco daru duchowego dla waszego umocnienia, to jest abyśmy się u was nawzajem pokrzepili wspólną wiarą - waszą i moją". Teraz, kiedy tyle sił potrzeba narodowi, aby zachować wolność, prosimy Cię, Boże: napełnij nas mocą Twojego Ducha. Uspokój serca, dodaj ufności w Twoją miłość...”

Wzbudź w narodzie chęć do cierplivej walki o zachowanie pokoju i wolności. Spraw, abyśmy co dzień stawali się zdolni własnymi rękami i społeczną solidarnością, wpatrzeni w tajemnicę Twojego Krzyża, budować naszą wspólną przyszłość. Boże, niech Duch Święty zmienia oblicze naszej ziemi i umacnia Twój lud... Niech nam pomaga zachować Twoje królestwo w życiu osobistym i rodzinnym, w życiu narodowym, społecznym, państwowym. Chroń nas przed egoizmem indywidualnym, rodzinnym, społecznym. Nie pozwól, żeby mocniejszy gardził słabszym. Broń nas przed nienawiścią i uprzedzeniem wobec ludzi innych przekonań. Naucz nas zwalczać zło, ale widzieć brata w człowieku, który źle postępuje i nie odbierać mu prawa do nawrócenia. Naucz każdego z nas dostrzegać własne winy, byśmy nie zaczęli dzieła odnowy od wyjmowania źdźbła z oka brata. Naucz nas widzieć dobro wszędzie tam, gdzie ono jest; natchnij nas zapałem do ochraniań go, wspierania i bronienia z odwagą. Zachowaj nas od uczestniczenia w zakłamaniu, które niszczy nasz świat. Daj odwagę życia w prawdzie.

WSZYSCY: Można zaśpiewać pieśń, np. *Przyjdź, przyjdź, Światłości serc* lub *Duchu Ogniu*.

PROWADZĄCY: Duch Święty prowadzi Kościół w Rok Wiary. Błagajmy Go, by nas głęboko poruszył, odnowił i zapalił do dzieła nowej ewangelizacji, które jest przywilejem i obowiązkiem każdego z nas.

Wszyscy: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Rozpoczęła się nowa ewangelizacja, jak gdyby druga, a przecież ta sama, co pierwsza”. Duchu Święty, spraw, by Rok Wiary znów otworzył Europę na prawdę, piękno i moc Ewangelii.
- „Ewangelizacja nowego tysiąclecia musi być dziełem wspólnym biskupów, kapłanów, zakonów i świeckich: dziełem rodziców i młodzieży”. Duchu Święty, spraw, by Rok Wiary zjednoczył wszystkich chrześcijan w Polsce, angażując ich w dzieło nowej ewangelizacji.
- „Wiarygodnie i skutecznie ewangelizują świat jedynie ci, którzy najpierw ewangelizują samych siebie poprzez ciągłe zgłębianie prawd wiary i życie w miłości Boga i bliźniego”. Duchu Święty, spraw, by Rok Wiary pogłębił chrześcijańskie życie w naszych rodzinach i wspólnotach.
- „Wypełnijcie życie swoje Ewangelią”. Duchu Święty, spraw, by Rok Wiary przynaglił wielu do radykalnego życia Ewangelią, prowadząc ich do pełni miłości i świętości.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Abba, Ojcze* lub pieśń do bł. Jana Pawła II.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka